

SJS visita els seus projectes de Camoapa

Una comissió formada per tres socis de Sant Just Solidari, membres de diferents àrees, ha estat aquest mes de març a Camoapa amb l'objectiu de fer el seguiment dels diferents projectes.

Dins d'aquest seguiment, cal esmentar la visita a la comunitat de Masiguito on es preveu engregar un **nou projecte** anomenat "Bello Amanecer", que millorarà el treball productiu d'un grup de dones.

També s'ha contactat amb el Centre de Salut per concretar el projecte bianual d'acolliment de metges, que permet l'estada de tres mesos d'un metge de Camoapa a Sant Just Desvern per tal de completar la seva formació sanitària als nostres centres de salut. Aquest any està previst realitzar-lo de setembre a desembre. Més endavant us informarem de les activitats previstes i agraïrem la vostra col·laboració.

Per altra banda, les obres de l'Hospital segueixen avançant al ritme previst i es preveu l'acabament de la segona fase per a finals de juny. Actualment s'estan construint el quiròfan per a cirurgia menor, farmàcia, emergències, bodegues i zona de medicina tropical. Un cop acabat, es farà el trasllat de l'antic centre de salut.

Breus

Hora de ajudar és una Associació de personal d'AENA, formada principalment per controladors aeris, que té per objectiu aconseguir fons per a ONG's que desenvolupin projectes que facin d'aquest món un lloc més just. A SJS li han concedit 30.000€ per a la dotació de l'equipament de pediatria de l'Hospital de Camoapa.

Contes Cubans, Nicaragüencs i Andalusos, els podreu trobar per Sant Jordi a la parada de Sant Just Solidari de Can Ginestar, el diumenge 27 d'abril.

"Els Drets Humans estan per damunt de qualsevol sobirania"

Stassa Zajovic

Cl de la Creu, 73 - 08960 Sant Just Desvern

Telèfon: 93 473 65 84

Internet: www.justsolidari.cat

E-Mail: sjs@justsolidari.cat

Edita: Comissió de Publicacions

Amb el suport de: Ajuntament de Sant Just Desvern

Núm. 57

Any XIII

Abril de 2008

2a època

Sant Just Solidari

EL BUTLLETÍ INFORMATIU DE SANT JUST SOLIDARI

Baula

Editorial

La violència de gènere, fins quan?

Un any més, el 8 de març, dia de la dona treballadora, hem de recordar un dels greus problemes que encara afecten la nostra societat: Disset dones mortes a l'Estat Espanyol en el decurs del 2008 i 84.000 dones sotmeses a alguna mesura de protecció, degut a la conducta violenta de les seves parelles. El 6% de la població reclusa masculina (4.000 homes), està detinguda per delictes relacionats amb la violència contra les dones (1).

Més de 400 dones mortes a Mèxic i no se sap quantes més, en el marc denominat dels femicidis a Guatemala, per no parlar de la violació de les dones com a arma de guerra en alguns dels conflictes actuals a l'Àfrica, són una petita mostra de la cruel realitat que pateixen les dones només pel fet de ser dones. El femicidi és una violència que pateixen les dones pel sol fet de ser-ho, com a conseqüència d'unes relacions de poder desiguals entre

homes i dones, i que es produeix sense cap mena d'impunitat a països com Mèxic i Guatemala.

El masclisme és el concepte que, de forma més general, defineix les conductes de domini, control i abús de poder dels homes sobre les dones i que, alhora, ha imposat un model de masculinitat que encara és valorat per parts de la societat, com a superior. La violència contra les dones és l'expressió més greu i devastadora d'aquesta cultura que no només destrueix vides, sinó que impedeix el desenvolupament dels drets, la igualtat d'oportunitats i les llibertats de les dones.

La realitat és que les dones pateixen la violència, i tothom, homes i dones, hauríem de preguntar-nos què estem fent malament perquè encara hi hagi arreu, homes amb actituds tan violentes que arriben fins i tot a l'assassinat.

(1) Soledad Gallego-Díaz. ElPais.com / 2-03-2008

Sumari

Editorial	1
Cap a la igualtat entre la dona i l'home	2
SJS visita els seus projectes de Camoapa	4
Breus	4

Zoom

- La violència de gènere, un problema del que parlem massa sovint
- La coeducació, un camí cap a la igualtat
- Una comissió de Sant Just Solidari viatja a Camoapa

Cap a la igualtat entre la dona i l'home

Les dones han estat essencials en la construcció i defensa dels drets i les llibertats al llarg de la història. Malgrat això, gran part de les nostres societats no han reconegut el seu paper i no han garantit els seus drets. La prova és que calen Conferències Universals de l'ONU -*V Conferència Mundial de les Dones. Beijing 1995*-, lleis adreçades específicament a les dones -*Llei d'Igualtat; Llei contra la violència masclista, etc.*- Però també és innegable que, en l'actualitat, les dones estan protagonitzant una revolució que es defineix com la font més dinàmica de canvis en la societat contemporània. Una cara d'aquesta revolució té a veure amb la incorporació massiva de les dones als espais públics i, en particular, al mercat de treball. I és que les dones, avui, tenim un paper clau en l'economia productiva. L'altra cara, l'han protagonitzat els moviments socials, principalment el moviment feminista, i les dones que des de l'acadèmia o des dels partits polítics d'esquerres han contribuït a ampliar i diversificar l'agenda política, incorporant nous temes com la divisió sexual del treball, la importància social i econòmica del treball reproductiu, els drets sexuals i reproductius, la violència masclista, la participació de les dones en la política, etc.

Mentrestant, els homes no s'han incorporat als treballs de cura

La nova posició de les dones s'associa a un munt de problemes en qüestió de benestar. I això és així bàsicament, perquè la divisió sexual del treball continua estructurant les nostres vides, de manera que els horaris escolars, els serveis públics de benestar o les polítiques laborals es continuen planificant d'acord amb un model econòmic que posa en el centre de la vida, el

treball productiu i la jornada laboral, deixant en segon pla el reproductiu, el treball de cura, el que tracta de la vida. Un model tradicional en què les dones es dediquen a la cura de les persones i a la llar en exclusiva, i els homes porten els diners a casa, encara que aquest model ja no existeixi, doncs les dones també aporten diners a l'economia domèstica. D'aquesta forma, sembla que les dones siguin les "culpables" de determinats fenòmens socials que amenacen el sistema de benestar de les societats postindustrials, com ara, dels baixos índexs de natalitat o del final de la família tradicional amb l'increment del número de divorcis o de famílies monomarentals.

El gran problema de la transformació social que les dones estan protagonitzant és que no ha anat aparellada als canvis socials necessaris -incorporació dels homes en el treball reproductiu, creació de serveis socials d'atenció a la dependència, etc.- ni tampoc a la consecució de drets efectius per part de les dones perquè puguem desenvolupar noves oportunitats i realitzar les nostres aspiracions vitals en el nou escenari, en condicions d'equitat amb els homes. A hores d'ara, les veus polítiques més avançades saben que les polítiques de dones i les polítiques de gènere estan a la base de la transformació tant del benestar individual com del bé col·lectiu. Però a més a més, *cal plantejar la necessitat de l'accés de les dones al poder. Però no només al poder establert, sinó als poders positius per a la vida de les dones* (1). I és que la nostra societat ja no es pot permetre la divisió sexual del treball. És del tot injusta des del punt de vista social i emocional, i també és ineficient econòmicament. Als països escandinaus, cap dona ha de reduir la seva vida laboral per tenir cura de les persones dependents. A Dinamarca, per exemple, l'assistència ha de cobrir tota la demanda per llei. Sense autonomia, les dones no poden alliberar-se.

La coeducació, com a eina indiscutible per arribar a l'equitat entre dones i homes.

En l'actual ordenació educativa no es fan distincions entre el que es considera un saber apropiat per als nens i per a les nenes o entre el que ha de realitzar cada grup sexual. S'ha arribat així, al que es considera igualtat formal. Però la majoria dels estudis sobre la situació de les dones en diferents països europeus, mostra que aquesta igualtat formal no va acompanyada d'una igualtat real, és a dir, que a la pràctica, en les relacions socials continuen mantenint-se moltes formes de discriminació que estan acceptades perquè es consideren "normals" donat que formen part d'unes pautes culturals profundament arrelades en els individus i en el conjunt de la ideologia social. *Hi ha estudis que analitzen el currículum ocult, és a dir les pautes de caràcter no formal i sobretot ideològic que es transmet a la pràctica. La coeducació, en el moment actual, planteja com a objectiu, la desaparició progressiva dels mecanismes discriminatoris, no només en la estructura formal de l'escola, sinó també en la ideologia y en la pràctica educatives*(2). El llenguatge no sexista, la incorporació dels sabers de les dones al llarg de la història perquè les nenes i noies tinguin referents culturals del seu sexe, l'anàlisi del que fa l'ideal "d'amor romàntic" en les

relacions que perpetua el domini dels nois sobre les noies, la incorporació d'aspectes de la vida més propera com a eines d'aprenentatge, la revisió de la ciència com a objecte del coneixement dual i, sobretot, la reivindicació de la manifestació de les emocions com a expressió humana que no entén de diferències sexuals, són els elements que han de formar part dels nous currículums educatius.

La coeducació també ha de ser central a casa i a la resta dels espais educatius que hi ha a la ciutat, si volem de veritat una autèntica transformació social; si el que volem de veritat és marcar el camí que ens porti a l'equitat entre sexes.

Coeducació per a totes les nenes i dones a nivell global, perquè néixer dona, allà on sigui, és néixer amb tots els drets dels anomenats humans, perquè els drets de les dones són drets humans.

**Vindicarem la nit i la paraula DONA.
Llavors creixerà l'arbre
de l'alliberament.
(Vuit de març, de Bruixa de dol) (3)**

Costi Rubio García

(1) Marcela Lagarde

(2) Marina Subirach

(3) Maria Mercè Marçal

